

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἑστίας»: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ. 39.

Λήξαντος ἤδη τοῦ 8ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 421

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΛΑΙ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, διήγημα ὑπὸ Γ. Μ. Βιζυηνοῦ.
- ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ περιγήσεις.
- Ἡ ΠΡΟΟΔΟΣ τοῦ κόσμου.
- ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Πελοποννήσου.
- ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ, ποίημα ὑπὸ Ἀριστομένους Προβελίου.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΔΑΗΘΕΙΑΙ. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῇ «Διευθετῇ Ἐπιθεωρητῇ» ὁ διακεκριμένος πολιτειολόγος Φραγκίσκος Χόλτζενδορφ ἀναπτύσσει πρότασιν τινα, ἣν ὑπέβαλε τῷ ὑπουργῷ τῆς Ἰταλίας Mancini, εὐμενῶς ἀποδεχθέντι αὐτὴν κατ' ἀρχὴν, περὶ ἰδρύσεως διηγενοῦς ἔδρας τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ρώμης. Κατὰ τὸν Γερμανὸν καθηγητὴν, ἐπιδαδίστατος τῇ ἐπιστῇμῃ εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ἔθνικὸς χαρακτήρ, ὃν προσέλαβε κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα καὶ αὐτὴ ἡ ἀκαδημαϊκὴ διδασκαλία, δι' ἧς εἰσάγονται λεληθότως εἰς τὰ πανεπιστήμια ἐπιστημονικὰ προλήψεις, δυσχερῶς ἐκρίζουμαι. Τοῦτο δ' ἔνεκα παρίσταται, ὡς φρονεῖ, ἀνάγκη νὰ καταπολεμηθῇ συντόμως δι' ἰδρύσεως διεθνῶν ἔδρων ἐνίων μαθημάτων ἢ παρεκτροπῇ καὶ ἢ ἐπισκόποις τῆς διανοίας, ἣτις ἐστὶν ἄφρακτον ἐπακρολούθημα τῶν μεροληπτικῶν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν. Προτείνει δὲ νὰ ἰδρυθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐν Ρώμῃ ἔδρα τῆς διδασκαλίας τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, νὰ διδάσκωσι δ' ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ ἐν τῇ μητριακῇ τῶν γλώσσῃ ἐπιφανεῖς καθηγηταὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, Γερμανοί, Ἰταλοί, Γάλλοι, Ἀγγελοι, γνωστοὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, ἀλληλοδιαδόχως προσκαλούμενοι. «Ὅσα εἶπον περὶ συστάσεως διεθνούς ἔδρας διδασκαλίας τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, προστίθησι καταλήγων, δύνανται νὰ λεχθῶσι, προσφιύτερον μάλιστα, καὶ περὶ τῆς σπουδῆς τῆς Ἀρχαιολογίας. Ἀναμνησθέντων εἶνε, ὅτι ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ τούτῳ κλάδῳ ἡ Ρώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι παρουσιάζουσιν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην πόλιν μείζονα πλεονεκτήματα. Ἄλλως δὲ τὸ γεγονός τοῦτο ἀνεγνώρισαν καὶ τινες ξένοι κυβερνήσεις, συστήσασαι ἐν ἀμοιτέροις ταῖς πόλεσιν ἐκείναις ἀρχαιολογικὰς σχολὰς πρὸς μελέτην τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ διότι ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαιολογίας εἶνε ἐπίσης συντελεστικὴ εἰς μόρφωσιν γενεᾶς καθηγητῶν, οἵτινες δεῖον νὰ κατανοήσωσι τὴν

ἀρχαιότητα μελετώντας καὶ ἄλλην ὄψιν αὐτῆς, καὶ μὴ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν κριτικὴν ἐξέτασιν τῶν χειρογράφων καὶ εἰς τὴν γραμματικὴν».

— Διεθνῆς ἠλεκτρικὴ ἔκθεσις γενήσεται κατὰ τὴν 2 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου ἐν Φιλαδέλφειᾳ τῆς Ἀμερικής, τὴν πρὸς τοῦτο πρωτοβουλίαν λαβόντος τοῦ περιφημοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Φραγκλίνου. Πρῶτον ὅν γίνεται τοιαύτη ἔκθεσις εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὅπου δὲ ἐξάρθῃ ὅταν ἔνεστιν ἡ σπουδαιότερη αὐτῆς ἀπεφασθῆ νὰ λάβῃ διεθνῆ χαρακτήρα. Ἀσπιτομερεῖς περὶ αὐτῆς πληροφορία θέλουσι δημοσιεῦθαι ἐντός ὀλίγου.

— Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρεστάθη ἐν Κατίγγῃ, ἐν θεάτρῳ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ προχείρου κατασκευασθέντι, τὸ δράμα «Ἡ αὐτοκράτειρα τοῦ Αἰμου», ἔργον, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Νικολάου. Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην, ἣτις ἐπέτυχεν ἐξαιρετα, τὸ θεαματικὸν συνέρρευσεν ἀθρόον, ὃ δὲ ἡγεμῶν πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ ὑγχαρίστας θερμῶς τοὺς ὑποκριτὰς, οἵτινες ἰδίδιασαν τὸ δράμα.

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Φύλλα τινὰ ἐκ τοῦ ἡμερολογίου διαμονῆς ἐν Σικωτίᾳ ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1882» ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐξέδωκεν εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα πολυτελέστατον τόμον, ὡς συνέβησαν τοῦ πρὸ δεκαενταετίας δημοσιευθέντος ἡμερολογίου αὐτῆς. Τοῦ νέου τούτου ἔργου τῆς ἐσταμένης συγγραφῆς, παρασκευάζεται καὶ ἕτερα ἔκδοσις πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, ἣτις θὰ κοσμήται διὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ προσωπογραφῶν.

— Ὁ διδάκτωρ κ. Ἐρ. Σχλιεμαν ἀναχωρεῖ εἰς Μαρθάνα μετὰ τῆς κυρίας του πρὸς ἐκτελέσειν ἀνασκαφῶν εἰς τὰ ἐνδοθα ἐκεῖνα μέρη τὴν προσεχῆ Κυριακῇ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πελοπόννησον ἡ παρ' ἡμῶν διατρίθουσα κυρία Carla Serena, λογιὰ Γαλλίς ἀπολαύουσα μεγάλῃς ἐκτιμήσεως παρὰ τῷ εὐρωπαϊκῷ δημοσίῳ διὰ τὰς ἀκριβεῖς περιγραφὰς τῶν ἀπωτάτων χωρῶν, τοῦ Καυκάσου π. γ. τῆς Περσίας, εἰς ἃς περιηγήθη μετὰ κόπων μοναδικῶν ἐπισκεψαμένη δὲ καὶ ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐνθουσιασμένη ἐκ τῶν γενομένων ἐκτεσε ἐν αὐτῇ πρόβδων προτίθηται ὅν νὰ περιέλθῃ τὰς κυριώτερας αὐτῆς πόλεις, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσῃ τὰ ἑλληνικὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα καὶ γράψῃ μετὰ ταῦτα τὰς πιστὰς ἐντυπώσεις τῆς.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ὀνοματοθεσίας τῆς πόλεως ἐπιτροπῆ, ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τῶν κκ. Ν. Γ. Πολίτου, Δ. Α. Κορομηλά καὶ Μ. Λάμπρου, περατώσασα τέλος τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῇ ἐντολὴν ὑπέβαλε διὰ τοῦ εἰρηγέτου αὐτῆς κ. Μ. Λάμπρου τὴν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἔκθεσιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων. Κατὰ ταύτην περὶ τὰς διακοσίας πενήτηκοντα ὅδοι ἔλαβον ὀνόματα, ὀλιγίστων δὲ ἠλλάγησαν τὰ παλαιὰ μὴ κριθέντα κατὰλληλα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἐλαχίστην ἔχοντα σχετικὴν σημασίαν.

— Ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν κ. Δημ. Καρπούρογλου δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἀγγέλλει ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου ἄρξεται τῆς δημοσιεύσεως ἑβδομαδιαίου κατὰ Κυριακὴν φύλλου, εἰς ἔθον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐβδομάς», συγκειμένου μετὰ δελτίου ἐκ σελλῶν 12, καὶ περιέχοντος πολιτικῆν, κοινωνικῆν καὶ καλλιτεχνικὴν ὕλην, διηγήματα πρωτότυπα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μεταφράσεις καλλίστων εὐρωπαϊκῶν ἔργων, διατριβὰς ἐπιστημονικὰς, ἱστορικὰς καὶ φιλολογικὰς, ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν τοῦ τύπου καὶ τῶν γεγονότων, πληροφορίας περὶ τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῶν γράμμάτων καὶ τῆς καλλιτεχνίας, καὶ κρίσεις περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πνευματικῶν προϊόντων.

Ὅτω δὲ ἡ «Ἐβδομάς», ἐνῶ ἐξ ἐνός θὰ εἶνε περιοδικὸν προσωρισμένον διὰ τὰς ἀνεπτυγμένους τάξεις, ἐξ ἑτέρου θὰ ἀναπληρῆται ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα ἐξετάζουσαν τὰ πράγματα ὑπὸ εὐρύτεραν ἔσφιν.

Ἡ «Ἐβδομάς» θέλει τιμᾶσθαι δραχμῶν 10 πρωληπτῶν κατ' ἔτος ἢ ἀνὰ 5 καθ' ἑξαμηνίαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[19 Ιανουαρίου (Πέμπτη) 1884]

Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις προσεκληθῆ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἕνα λάδη μέρος δι' ἀντιπροσώπου τῆς εἰς τὸ ἐν Βασιλευσίνι συνερχόμενον προσεχῶς συνόδριον πρὸς προσδιορισμὸν ἐνιαίου ἰσχυρισμοῦ δι' ὅλα τὰ Κράτη. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ ὑποστράτηγος Ἄντ. Γεωργαντᾶς, λείψανον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, πολλὰς εἰς τὴν πατρίδα παρασχὼν ὑπηρεσίας. Ἐγεννήθη κατὰ Μάρτιον τοῦ 1799, ἐκτραχίσθη δὲ τῆς ἐπαναστάσεως ἤρξατο τῷ 1821 ὑπηρετῶν τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἐν τῇ ιδιότητι ὑπαπιστοῦ τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ γραμματέως τοῦ Καρπισκάκη. Ἐπολέμησεν ἐν Φαλήρω, Πέτρῳ, Καρόστῳ, Διστόμῳ, ἔνθα ἰδίᾳ διεκρίθη, κατόπιν τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος σπουδαίας ἀποστολῆς παρὰ τῷ τούρκῳ πασᾷ. Μετὰ ταῦτα ὁ Γεωργαντᾶς ἐξελέγη ἀρχηγὸς τῶν Δερβενιοχωρίων ἄμα δὲ καὶ χιλιάρχος, ἐπειδὴ ὁμοῦ ἄλλοι ὄπλαρχηγοὶ ἤξιον ὁμοίον βελομὸν, ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ μετριοφροσύνη ὁ Γεωργαντᾶς παρητήθη τοῦ ἀξιώματος, σὺν τῇ πατριωτικῇ δηλώσει, ὅτι καὶ ὁ ἄπλοῦς βαθμὸς τοῦ στρατιώτου τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας εἶνε ἐπαρκὴς δι' αὐτὸν τιμητικῶς. — Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προταθέντων διὰ τὴν χηρεύουσαν ἀρχιεπισκοπὴν Κεφαλληνίας ἢ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐνέκρινε τὸν ἱερολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κ. Γερμανὸν Κελλυγιᾶν, ἐφημέριον τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑλληνικῆς κοινότητος. Συμπροταθέντες ἦσαν οἱ ἀρχιμανδρίται κκ. Δονούσιος Λάτας καὶ Προκόπιος Οἰκονομίδης. — Ἐκ δὲ τῶν διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κορινθίας προταθέντων ὑποψηφίων ὁ βασιλεὺς ἐνέκρινε τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Σωκράτην Κολιάτσον, πρῶτον διευθυντὴν τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς. — Ἐν τινι τῶν μεγαλειτέρων ἐργουστάσιον τῆς Ἀθῶν ἐπερατώθη γιγάντιος ἐξορυκτικῆς μηχανῆς προσωρισμένη διὰ τὴν διάτρησιν τοῦ Κορινθιακοῦ ἰσμοῦ. Τὸ μηχανήμα τοῦτο εἶνε παρεμφερὲς πρὸς τὰς βυβακόρους τῆς Ἀλασσῆς, ἀλλ' ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καταθραύον τοὺς βράχους, ἐκρίπτον τὰ ἀποσπώμενα τεράχια διὰ μεγάλων κἀδων ἐντὸς ἀμαζῶν φορητῶν τοποθετουμένων ἐγγὺς τῆς μηχανῆς. Οἱ κἀδοὶ ἔχουσι διάμετρον 130 ὄψεκ. εἶνε δὲ τοσοῦτον ἰσχυροὶ μετὰ τῆς συνδεδούσης αὐτοῦ ἀλύσεως, ὥστε καταθραύουσιν ἐν ἀκαρεῖ τὸ σκληρότερον στρώμα γῆς. — Ἀγγλικὸν ἀτιμὸπλοισιν κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ κομίζον διὰ τὸν σιδηρόδρομον Πειραιῶς — Πατρῶν δύο μεγάλας ἀτμαμάχας, τριάκοντα ἀμάχας ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλο ὄλικόν. — Ὁ κ. Α. Συγγρὸς ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν κ. διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ κατασκευασθῶσι δι' ἰδίας του δαπάνης αἱ λιθοστρώσεις τῶν διασταυρώσεων τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ὁ δὲ κ. διευθυντῆς ἀποδεχόμενος ἐκάλεσεν ἤδη διαφόρους τεχνίτας καὶ προεῖδη εἰς συμφωνίας περὶ κατασκευῆς, ἕνα προϋπολογισμὸν καὶ τὰ ἐξόδα. — Ἰδρύεται τυπογραφεῖον ἐν τῷ Ὀρφανοτροφεῖῳ Χατζῆ - Κώστα, ἕνα μάθωσι τὴν τέχνην τῆς στοιχειοθεσίας ὅσα θέλουσιν ὀφρῶν. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Ἕλληνας βαρῦτονος κ. Κωσ. Κωσέλλος, προτιθέμενος νὰ δώσῃ μουσικὰς τινας ἐσπερίδας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ κ. Κωσέλλος ἠυδοκίμησεν ἤδη εἰς πολλὰ θεάτρα εὐρωπαϊκᾶ. — Προσῆνεγκον ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα νοσοκομείου ὁ Ἐὐαγγελισμὸς, ὁ μὲν Ἄγγλος βουλευτῆς κ. Παντελεῆς Ῥάλλης διακοσῆς ἀγγλικᾶς λίρας, ἢ δὲ δεσποινὶς Ἰουλίττα Ῥάλλη ἑκατόν.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἐπωλούμενα ἐν τῷ Γραφ. τῆς «Ἑστίας»
καὶ τῆς «Ἀκροπόλεως»

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δρ. 1, 80.

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Δρ. 2, 40.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ
ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Β'

Σύγγραμμα βραβευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΑΤΑ ΦΡΑΓΚΩΝ 4

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ μόνον 1 φράγκου. Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον φρ. 1, 20.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ Ἥλιος κατὰ τοὺς δημόδας μύθους. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Δρ. 2 50.

Ὁ γ ο ς εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Λεπ. 75.

Ἀξίωμα εἰς κατὰ τοὺς μύθους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ Ἐν Ἀθήναις, 1883. Λεπ. 80.

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΗΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διήγημα ἱστορικὸν Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, μεταφρασθὲν ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ διασήμου Γερμανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου ὅστις ἐν αὐτῷ δι' ὄψους ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῆς ἱστορεῖ τὸν πλήρη περιπετειῶν βίον τῆς περιωνύμου Εὐδοκίας, ἥτις ἀπὸ ταπεινῆς κόρης Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνήλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει δ' ἄμα πιστὴν καὶ ὠραίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων.

Ἀντίτυπα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» καὶ πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκαστον. — Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενα ἀντὶ φρ. 2, 20.